

مجله حقوقی

دوره ۸ - شماره ۲۳ - بهار ۱۴۰۴

- تحلیلی بر مقایسه تغییرات اساسی در مقررات یو.سی.پی ۵۰۰ و یو.سی.پی ۶۰۰
همایون مافی، سودابه اسدیان
عدالت قضایی در قوانین کیفری اسلام
ابوالفتح خالقی، مریم خلیل دخت
تأثیر بیماری‌های فراگیر بر گسترش تروریسم
محسن مولائی فرد، هادی مسعودی قر
بزه دیدگی زنان در خانواده: راهکارها و مبانیت حمایت کیفری از آنان
سیدعلیرضا میرکمالی، زهرا محمودی، امید زینالی
چالش‌ها و راهبردهای اجرایی شدن حجاب و عفاف
محمود حبیبی تیان، ترگس زندی علی آبادی
نقد آیین نامه ماده سوم قانون الزام به ثبت رسمی معاملات اموال غیرمنقول
کوثر نظری، ابراهیم باقوتی
مطالعه تطبیقی اصل حسن‌نیت در حقوق ایران و فرانسه بر پایه اصلاحات ۲۰۱۶
اکبر عظیمی
واکاوی شناسایی حق بر محیط زیست در پرتو اسناد بین المللی و رویه های قضایی
مونا دوانلو
تأملی در روند هوش مصنوعی در پیشگیری از جرم
علی نجفی، سیدمحسن موسوی قر
نابرابری جنسیتی در اشتغال زنان استان سیستان و بلوچستان: بررسی عوامل اجتماعی و سیاسی
ابوالحسن جنتی، زینب هاشمی باغی
نقد و تحلیل تطبیقی ماهیت قراردادهای هوشمند در نظام‌های حقوقی ایران و ایالات متحده آمریکا
امل سلیمانی، مریم اسکندری
تحلیل تطبیقی جرم تصرف عدوانی اموال منقول در حقوق ایران و انگلستان: مبانیت، ارکان و ضمانت های اجرایی
امیرمحمد ماهرخ، سعید بابایی
صلح در حقوق ایران: تحلیل تطبیقی با دیگر راه های حل و فصل اختلافات
محمدباقر پارساپور، اعظم لطفی نیستانک
آثار حقوقی و پیامدهای استناد به قاعده ضرورت در حقوق بین‌الملل
سیدمحمدپدرام بطحایی
تحلیل جرایم مرتبط با زمین خواری در حقوق کیفری ایران و فرانسه
وحید کیومرثی
بررسی خسارت ناشی از خسارت در حقوق ایران و کنوانسیون بیع بین المللی کالا
امیرمحمد توکلی، ستایش حاج رحیملی طهرانی
مقایسه تحریم‌های یک‌جانبه و تحریم‌های شورای امنیت: تحلیل حقوقی و پیامدهای فرامرزی
سیدفواد علوی، علی تقی‌زاده، محمدجواد قصابی فرد
جرایم و حوادث ناشی از کار در حقوق ایران و فرانسه
سیمما سوداگر
جایگاه حقوقی کاربرد سلاح های شیمیایی از سوی عراق علیه ایران از منظر حقوق بین الملل
سارا فرزادی مهر، مجتبی نظیف، قاسم مقدمیان، اسماعیل عموری
سیاست جنایی مجازات های جایگزین‌های حبس در جرایم نبروهای مسلح ایالات متحده آمریکا
امیرحسن ابوالحسنی، سیدحبیبی علوی، الهام زارع
قرارداد حمل و نقل کالا در نظام حقوقی ایران و فرانسه
مهشید سادات طبایی، فهیمه طاهرلو
استقرار قوانین هوش مصنوعی در مبارزه با پولشویی و بازیابی دارایی‌ها
علی موید احمدی، امیررضا محمودی
مالکیت مریخ در پرتو معاهده فضای ماورای جو ۱۹۶۷ میلادی: تحلیل حقوقی تعارضات و راهکارها
مهدی قره داغی
تحلیل سیاست کیفری قانونگذار ایرانی در قبال جرایم تروریستی: چالش‌ها و راه کارها
مصطفی رضایی
تعارض اصول حاکم بر اراضی شهری با حقوق مالکانه در نظام حقوقی ایران
سیدمحمدباقر حقایقی، فرزین یزدان پناه، حمیدرضا کناری زاده
بررسی فقهی-حقوقی عدم لزوم ترتیب اثر به شرط حق طلاق زوجه در عقدنامه های نکاح
وحید پارسایی دادرس
جایگاه تفسیر قرارداد در نظام حقوقی ایران
اصلان علیزاده، اسماعیل حسینی
اجرای آرای دیوان داوری ورزش در سطح ملی
سپیده احمدیان فرد
چبران خسارت ضرر شخصی در شبه جرم و مصادیق آن در قوانین کیفری: بررسی حقوقی و قضایی
میثم حسینی زاده
بررسی فقهی و حقوقی لجاج مصنوعی در ایران
فاطمه معزی، هانیه اکبری، هادی روستا

Implementing the Decisions of the Court of Arbitration for Sport at the National Level

اجرای آرای دیوان داوری ورزش در سطح ملی

Sepideh Ahmadian Fard

Master's student in International Law, Faculty of Law and Political Science, University of Tehran, Tehran, Iran

سپیده احمدیان فرد

دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق بین الملل، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

sep.fard.sepideh@gmail.com

<http://orcid.org/0009-0006-8945-400x>

Abstract

As the main body for resolving sports disputes, the Court of Arbitration for Sport issues rulings that have profound effects on global and national sports. However, the enforcement of CAS awards at the national level faces challenges, including conflicts with domestic laws, judicial limitations, and resistance from sports federations. In this study, using a qualitative method, authoritative legal sources, international documents, and judicial procedures have been analysed. The findings show that differences in legal systems, especially in countries with customary and civil law systems, as well as governance issues, make it difficult to enforce decisions. This could lead to violations of the principles of sports justice and athletes' rights. The study suggests that new international treaties be developed to make the implementation of the Court of Arbitration for Sport's decisions binding, coordination with national laws be strengthened, and regional sports bodies play a more active role. The International Olympic Committee and world federations should also establish monitoring mechanisms. The need for legal reforms to ensure fair implementation of decisions and protect the rights of athletes has been highlighted. This research contributes to the legal discourse on the balance between the autonomy of sports institutions and national legal requirements.

Keywords: Court of Arbitration for Sport, Award Enforcement, Sports Law, National Laws, Sports Justice.

چکیده

دیوان داوری ورزش به عنوان نهاد اصلی حل و فصل اختلافات ورزشی، آرای صادر می کند که تأثیرات عمیقی بر ورزش جهانی و ملی دارد. با این حال، اجرای این آراء در سطح ملی با چالش هایی مانند تعارض با قوانین داخلی، محدودیت های قضایی و مقاومت فدراسیون های ورزشی مواجه است. این پژوهش به بررسی موانع حقوقی و عملی اجرای آرای دیوان داوری ورزش در سیستم های حقوقی ملی می پردازد و استدلال می کند که فقدان هماهنگی بین المللی و ضعف مکانیزم های اجرایی، اثربخشی این آراء را کاهش داده است. در پژوهش حاضر با استفاده از روش کیفی، منابع حقوقی معتبر، اسناد بین المللی و رویه های قضایی تحلیل شده اند. یافته ها نشان می دهند که تفاوت در نظام های حقوقی، به ویژه در کشورهای با سیستم های حقوقی عرفی و مدنی و همچنین مسائل حاکمیتی، اجرای آراء را دشوار می کند. این امر می تواند به نقض اصول عدالت ورزشی و حقوق ورزشکاران منجر شود. این پژوهش پیشنهاد می دهد که معاهدات بین المللی جدیدی برای الزام آور کردن اجرای آرای دیوان داوری ورزش تدوین شود، هماهنگی با قوانین ملی تقویت گردد و نهادهای ورزشی منطقه ای نقش فعال تری ایفاء کنند. همچنین، کمیته بین المللی المپیک و فدراسیون های جهانی باید مکانیزم های نظارتی ایجاد کنند. ضرورت اصلاحات حقوقی برای تضمین اجرای عادلانه آراء و حفاظت از حقوق ورزشکاران برجسته شده است. این پژوهش به گفتار حقوقی در مورد تعادل بین خودمختاری نهادهای ورزشی و الزامات حقوقی ملی کمک می کند.

واژگان کلیدی: دیوان داوری ورزش، اجرای آراء، حقوق ورزش، قوانین ملی، عدالت ورزشی.

Received: 2025/04/17 - Review: 2025/04/24 - Accepted: 2025/05/26

دریافت مقاله: ۱۴۰۴/۰۴/۱۷ - بازنگری مقاله: ۱۴۰۴/۰۴/۲۴ - پذیرش مقاله: ۱۴۰۵/۰۵/۲۶

ارجاع:

احمدیان فرد، سپیده؛ (۱۴۰۴)، اجرای آرای دیوان داوری ورزش در سطح ملی، تمدن حقوقی، شماره ۲۳.

Copyrights:

Copyright for this article is retained by the author (s) , with publication rights granted to Legal Civilization. This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0>) , which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

CC BY NC SA

مقدمه

دیوان داوری ورزش^۱ که در سال ۱۹۸۴ میلادی تأسیس شد، به عنوان نهاد اصلی حل و فصل اختلافات ورزشی در سطح جهانی شناخته می شود.^۲ آرای صادره توسط دیوان داوری ورزش که شامل موضوعاتی مانند دوپینگ، قراردادهای ورزشی و تصمیمات انضباطی است برای حفظ عدالت و یکپارچگی در ورزش طراحی شده اند (Blackshaw, 2024, 15). با این حال، اجرای این آراء در سطح ملی، به ویژه در کشورهایی با نظام های حقوقی متفاوت، با موانع متعددی مواجه است.^۳ این چالش ها نه تنها اثربخشی دیوان داوری ورزش را کاهش می دهند، بلکه می توانند حقوق ورزشکاران، مانند حق دادرسی عادلانه را به خطر اندازند (Mitten, 2024, 33).

اجرای آرای دیوان داوری ورزش در سطح ملی به دلیل تعارض با قوانین داخلی، محدودیت های صلاحیت قضایی و مقاومت فدراسیون های ورزشی پیچیده است. برای مثال، در برخی کشورها، دادگاه های ملی ممکن است آرای دیوان داوری ورزش را به دلیل مغایرت با نظم عمومی^۴ یا نقض قوانین محلی اجرا نکنند (Duval, 2024, 67).^۵ این موضوع می تواند به نابرابری در اجرای عدالت ورزشی منجر

1- Court of Arbitration for Sport - CAS

۲- دیوان داوری ورزش نهادی برای حل و فصل اختلافات ورزشی است.

۳- اجرای آراء دیوان داوری ورزش فرایند الزام آور کردن تصمیمات داوری است.

4- Public Policy

۵- نظم عمومی معیاری برای رد اجرای آرای داوری است.

شود و اعتماد به دیوان داوری ورزش را تضعیف کند. علاوه بر این، فقدان مکانیزم‌های بین‌المللی الزام‌آور برای اجرای آراء، دولت‌ها و فدراسیون‌های ورزشی را قادر می‌سازد تا از اجرای برخی تصمیمات خودداری کنند^۶ (Rigozzi&Hasler,2024,89).

این پژوهش به بررسی پرسش‌های کلیدی زیر می‌پردازد: چه موانعی بر سر راه اجرای آرای دیوان داوری ورزش در سطح ملی وجود دارد؟ چگونه حقوق بین‌الملل ورزش می‌تواند این چالش‌ها را برطرف کند؟ آیا چهارچوب‌های حقوقی کنونی برای تضمین اجرای آراء کافی هستند؟ با تحلیل منابع حقوقی معتبر، اسناد بین‌المللی و رویه‌های قضایی، این پژوهش موانع موجود را شناسایی و راهکارهایی عملی برای تقویت اجرای آرای دیوان داوری ورزش پیشنهاد می‌دهد. هدف نهایی، کمک به توسعه چهارچوب‌های حقوقی هماهنگ برای تضمین عدالت ورزشی و حفاظت از حقوق ورزشکاران است.

۱- چهارچوب نظری و روش‌شناسی

۱-۱- مبانی نظری پژوهش

حقوق بین‌الملل ورزش به‌عنوان رشته‌ای نوظهور، قواعد و اصولی را دربرمی‌گیرد که فعالیت‌های ورزشی جهانی را تنظیم می‌کند. این حوزه که در تقاطع حقوق بین‌الملل خصوصی و عمومی قرار دارد، بر خودمختاری نهادهای ورزشی مانند دیوان داوری ورزش تأکید دارد، اما این خودمختاری اغلب با حاکمیت ملی و قوانین داخلی در تعارض است^۷ (Vandenbogaerde,2024,28). مفهوم اجرای آرای داوری، ریشه در کنوانسیون نیویورک ۱۹۵۸ میلادی دارد که اجرای آرای داوری بین‌المللی را الزام‌آور می‌کند. بااین‌حال، استثنائاتی مانند نظم عمومی و نقض صلاحیت داوری، اجرای آرای دیوان داوری ورزش را در سطح ملی پیچیده کرده‌اند (Kaufmann,2024,62).

اجرای آرای دیوان داوری ورزش نه تنها یک مسئله حقوقی، بلکه یک چالش سیاسی و اجتماعی است. خودمختاری دیوان داوری ورزش به آن اجازه می‌دهد تا آرای مستقل از فشارهای ملی صادر کند، اما این استقلال می‌تواند به مقاومت دولت‌ها یا فدراسیون‌های ورزشی منجر شود که نگران محدودیت‌های حاکمیتی یا منافع محلی هستند (Santos,2024,47). علاوه بر این، حقوق ورزشکاران، از جمله حق

۶- مکانیزم‌های اجرایی ابزارهایی برای الزام‌آور کردن آراء هستند.

۷- حقوق بین‌الملل ورزش خودمختاری نهادهای ورزشی را ترویج می‌کند.

دادرسی عادلانه و برابری در رقابت در گرو اجرای مؤثر این آراء است. فقدان هماهنگی بین‌المللی می‌تواند به نابرابری در اجرای عدالت ورزشی منجر شود، به‌ویژه در پرونده‌های حساس مانند دوپینگ یا قراردادهای حرفه‌ای^۹ (Lopez, 20254, 35). این چهارچوب نظری، مبنایی برای تحلیل موانع اجرای آرای دیوان داوری ورزش و ارائه راهکارهای حقوقی فراهم می‌کند.

۱-۲- رویکرد روش‌شناختی

این پژوهش از روش کیفی بهره می‌گیرد که بر تحلیل دقیق منابع حقوقی، اسناد بین‌المللی و رویه‌های قضایی متمرکز است. منابع مورد استفاده از پایگاه‌های داده‌ای معتبر انتخاب شده‌اند و همگی پس از سال ۲۰۲۳ میلادی منتشر شده‌اند تا جدیدترین دیدگاه‌های حقوقی را منعکس کنند. اسناد بین‌المللی، از جمله کنوانسیون نیویورک ۱۹۵۸ میلادی، منشور المپیک و آژانس جهانی ضد دوپینگ^۹، برای شناسایی استانداردها و شکاف‌های حقوقی بررسی شده‌اند (Elliot, 2024, 85).

رویه‌های قضایی، به‌ویژه آرای دیوان فدرال سوئیس و دادگاه‌های ملی در کشورهایمانند آلمان و ایالات متحده آمریکا، تحلیل شده‌اند تا الگوهای پذیرش یا رد آرای دیوان داوری ورزش شناسایی شوند. برای مثال، پرونده^{۱۰} نشان‌دهنده چالش‌های اجرای آراء در برابر ادعاهای نقض حقوق بنیادین است^{۱۱} (Martinez, 2024, 142). تحلیل محتوا به‌عنوان روشی نظام‌مند برای شناسایی مضامین و الگوهای حقوقی در متون به کار گرفته شده است. این روش امکان استخراج چالش‌های مشترک، مانند تعارض با نظم عمومی یا مقاومت فدراسیون‌ها، را فراهم کرد^{۱۲} (Vandenbogaerde, 2024, 32). ترکیب این منابع و روش‌ها، این پژوهش را قادر ساخته تا درک عمیقی از موانع اجرای آرای دیوان داوری ورزش ارائه دهد و راهکارهایی عملی برای هماهنگی حقوقی پیشنهاد کند.

۸- حقوق ورزشکاران در اجرای آراء مورد توجه است.

9- WADA

10- Pechstein v. Germany

۱۱- رویه قضایی الگوهای اجرای آراء را شکل می‌دهد.

۱۲- تحلیل محتوا روشی برای شناسایی مضامین حقوقی است.

تصویر اول - ساختار حقوق بین‌الملل ورزش

۲- دیوان داوری ورزش و آرای آن

۲-۱- ساختار و صلاحیت دیوان داوری ورزش

دیوان داوری ورزش، مستقر در لوزان سوئیس، تحت نظارت کمیته بین‌المللی المپیک^{۱۳} فعالیت می‌کند و صلاحیت رسیدگی به طیف گسترده‌ای از اختلافات ورزشی را دارد. این اختلافات شامل پرونده‌های دوپینگ، نقض قراردادهای ورزشی، تصمیمات انضباطی فدراسیون‌ها و حتی اختلافات تجاری مرتبط با اسپانسرها می‌شود^{۱۴} (Serrano, 2024, 22). دیوان داوری ورزش از دو بخش اصلی تشکیل شده است: بخش داوری عادی^{۱۵} برای اختلافات تجاری و بخش تجدیدنظر^{۱۶} برای بازنگری تصمیمات فدراسیون‌ها. آرای دیوان داوری ورزش تحت قانون داوری سوئیس^{۱۷} صادر می‌شوند و به‌عنوان آرای داوری بین‌المللی شناخته می‌شوند (Kaufmann, 2024, 68).

صلاحیت دیوان داوری ورزش به توافق طرفین یا شرط داوری در قوانین فدراسیون‌های ورزشی وابسته است. برای مثال، ورزشکارانی که در رقابت‌های المپیک شرکت می‌کنند، به‌طور ضمنی صلاحیت

13- IOC

۱۴- صلاحیت دیوان داوری ورزش شامل اختلافات ورزشی متنوع است.

15- Ordinary Arbitration Division

16- Appeals Division

17- Swiss Federal Code on Private International Law

دیوان داوری ورزش را می‌پذیرند (Elliot, 2024, 88). با این حال، این صلاحیت گاهی به دلیل اجباری بودن شرط داوری مورد انتقاد قرار گرفته، زیرا ورزشکاران ممکن است گزینه‌ای جز پذیرش آن نداشته باشند. این موضوع در پرونده‌هایی^{۱۸} مطرح شده که ادعای نقض حق انتخاب داور را به چالش کشید^{۱۹} (Martinez, 2024, 145). صلاحیت گسترده دیوان داوری ورزش، اگرچه برای یکپارچگی ورزش جهانی ضروری است، اجرای آراء را در کشورهایی با نظام‌های حقوقی متفاوت دشوار می‌کند.

۲-۲- چالش‌های اجرای آراء

اجرای آرای دیوان داوری ورزش در سطح ملی با موانع متعددی مواجه است که از ماهیت بین‌المللی این آراء و تفاوت‌های نظام‌های حقوقی ملی ناشی می‌شود. یکی از مهم‌ترین چالش‌ها، ادعای مغایرت آراء با نظم عمومی است. برای مثال، در پرونده^{۲۰}، دیوان فدرال سوئیس اجرای رأی دیوان داوری ورزش را به دلیل نقض اصول دادرسی عادلانه رد کرد^{۲۱} (Santos, 2024, 52). همچنین، مقاومت فدراسیون‌های ورزشی، به‌ویژه در کشورهایی با فدراسیون‌های قدرتمند مانند هندوستان یا برزیل، اجرای آراء را مختل می‌کنند. این فدراسیون‌ها ممکن است به دلایل مالی، سیاسی، یا حفظ منافع محلی از اجرای آراء خودداری کنند (Lopez, 2024, 40).

چالش دیگر، محدودیت‌های صلاحیت قضایی است. در برخی کشورها، مانند ایالات متحده آمریکا، دادگاه‌ها ممکن است صلاحیت دیوان داوری ورزش را به دلیل عدم ارتباط کافی با حوزه قضایی محلی به چالش بکشند. این موضوع در پرونده‌هایی^{۲۲} مشاهده شده که اجرای رأی دیوان داوری ورزش به دلیل تعارض با قوانین محلی به تعویق افتاد^{۲۳} (Vandenbogaerde, 2024, 35). این موانع نه تنها اجرای آراء را به تأخیر می‌اندازند، بلکه اعتماد ورزشکاران و نهادهای ورزشی به دیوان داوری ورزش را کاهش می‌دهند و به بی‌ثباتی در نظم ورزشی جهانی منجر می‌شوند.

۱۸- مانند Pechstein

۱۹- شرط داوری صلاحیت دیوان داوری ورزش را تعیین می‌کند.

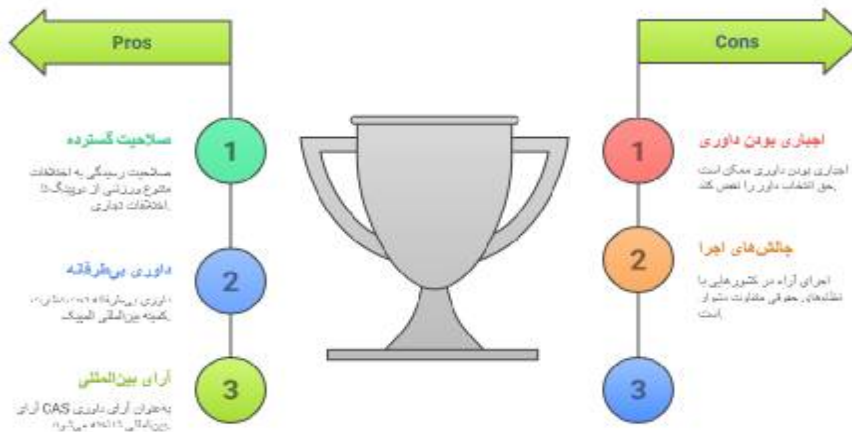
20- Krüger v. Switzerland

۲۱- نظم عمومی مانعی برای اجرای آراء است.

۲۲- مانند Gatlin v. USADA

۲۳- محدودیت‌های قضایی اجرای آراء را دشوار می‌کنند.

تصویر دوم- دیوان داوری ورزشی

۳- چهارچوب حقوقی اجرای آرای دیوان داوری ورزش

۳-۱- کنوانسیون نیویورک و اجرای آراء

کنوانسیون نیویورک ۱۹۵۸ میلادی چهارچوب اصلی برای شناسایی و اجرای آرای داوری بین المللی، از جمله آرای دیوان داوری ورزش، را فراهم می کند. طبق ماده ۵ این کنوانسیون، دولت ها موظف اند آرای داوری را اجرا کنند، مگر این که دلایلی مانند نقض نظم عمومی، نقض صلاحیت داوری، یا عدم رعایت دادرسی عادلانه وجود داشته باشد^{۲۴} (Kaufmann, 2024, 72). با این حال، تفسیر گسترده نظم عمومی توسط دادگاه های ملی، اجرای آرای دیوان داوری ورزش را در بسیاری از کشورها محدود کرده است. برای مثال، در آلمان، دادگاه ها در پرونده ای^{۲۵} اجرای رأی دیوان داوری ورزش را به دلیل نقض حقوق بنیادین ورزشکار رد کردند (Serrano, 2024, 28).

علاوه بر این، فرایند اجرای آراء تحت کنوانسیون نیویورک نیازمند هماهنگی بین المللی است که اغلب به دلیل تفاوت های رویه ای در کشورها مختل می شود. برای نمونه، در برخی کشورهای آسیایی،

۲۴- کنوانسیون نیویورک اجرای آرای داوری را تنظیم می کند.

مانند چین، فرایندهای قضایی طولانی و بوروکراتیک اجرای آراء را به تأخیر می‌اندازند^{۲۶} (Chen, 2024, 65). این محدودیت‌ها نشان‌دهنده نیاز به چهارچوب‌های حقوقی خاص‌تر برای تنظیم اجرای آرای ورزشی است که پیچیدگی‌های این حوزه را در نظر بگیرند.

تصویر سوم- چالش‌های اجرای آرای دیوان داوری ورزش

۳-۲- تعارض با قوانین ملی

تعارض بین آرای دیوان داوری ورزش و قوانین ملی یکی از موانع اصلی اجرای آراء است. این تعارض در حوزه‌هایی مانند قوانین ضددوپینگ، حقوق کار و مقررات قراردادهای ورزشی برجسته است. برای مثال، در برخی کشورهای امریکای لاتین، قوانین کار محلی ممکن است محرومیت‌های انضباطی دیوان داوری ورزش را به دلیل نقض حقوق کارگری غیرقابل اجرا بدانند (Lopez, 2024, 45). در پرونده ای^{۲۷}، دادگاه اکوادور اجرای رأی دیوان داوری ورزش را به دلیل مغایرت با قوانین کار محلی رد کرد^{۲۸} (Martinez, 2024, 150). تفاوت در نظام‌های حقوقی عرفی و مدنی نیز این تعارض را تشدید می‌کند. در نظام‌های عرفی، مانند انگلستان، دادگاه‌ها تمایل به نظارت گسترده‌تر بر آرای داوری دارند، درحالی‌که در نظام‌های مدنی، مانند فرانسه، رویکردی تسهیلی‌تر اتخاذ می‌شود. این تفاوت‌ها به نابرابری در اجرای آراء منجر شده و نیاز به هماهنگی حقوقی را برجسته می‌کنند^{۲۹} (Elliot, 2024, 92). برای رفع این تعارض، اصلاحات قانونی در سطح ملی و تدوین استانداردهای بین‌المللی ضروری است.

۲۶- فرایندهای قضایی اجرای آراء را به تأخیر می‌اندازند.

27- Cueva v. FIFA

۲۸- قوانین کار با آرای دیوان داوری ورزش تعارض دارند.

۲۹- نظام‌های حقوقی بر اجرای آراء تأثیر می‌گذارند.

۴- تحلیل تطبیقی اجرای آرای دیوان داوری ورزش

۴-۱- رویکرد کشورهای مدنی

کشورهای با نظام حقوقی مدنی، مانند سوئیس، فرانسه و ایتالیا به دلیل چهارچوب‌های حقوقی منسجم‌تر، معمولاً اجرای آرای دیوان داوری ورزش را تسهیل می‌کنند. در سوئیس که محل استقرار دیوان داوری ورزش است، دیوان فدرال سوئیس نقش نظارتی محدودی بر آرای دیوان داوری ورزش دارد و تنها در موارد نقض نظم عمومی یا دادرسی عادلانه مداخله می‌کند (Serrano, 2024, 32).^{۳۱} با این حال، حتی در این کشورها، چالش‌هایی وجود دارد. برای مثال، در فرانسه، پرونده^{۳۰} نشان داد که دادگاه‌های فرانسوی ممکن است اجرای آراء را به دلیل نقض قوانین اتحادیه اروپا رد کنند^{۳۱} (Vandenbogaerde, 2024, 38).

این کشورها از کنوانسیون نیویورک به عنوان پایه حقوقی استفاده می‌کنند، اما تفسیر نظم عمومی در آن‌ها متفاوت است. در ایتالیا، دادگاه‌ها تمایل دارند نظم عمومی را به صورت محدود تفسیر کنند که اجرای آراء را آسان‌تر می‌کند. با این حال، در پرونده‌های حساس، مانند دوپینگ، مقاومت‌های محلی ممکن است اجرای آراء را به تأخیر بیندازد^{۳۲} (Lopez, 2024, 50). این تحلیل نشان می‌دهد که حتی در نظام‌های مدنی، هماهنگی بیشتر برای اجرای یکپارچه آراء ضروری است.

30- Matuzalem v. FIFA

۳۱- نظم عمومی در نظام‌های مدنی متفاوت تفسیر می‌شود.

۳۲- مقاومت محلی اجرای آراء را مختل می‌کند.

تصویر چهارم- تحلیل اجرای آرای دیوان داوری ورزش

۲-۴- رویکرد کشورهای عرفی

در کشورهای با نظام حقوقی عرفی، مانند ایالات متحده آمریکا، انگلستان و استرالیا اجرای آرای دیوان داوری ورزش به دلیل نظارت قضایی گسترده‌تر با موانع بیشتری مواجه است. در ایالات متحده آمریکا، دادگاه‌ها ممکن است آرای دیوان داوری ورزش را به دلیل مغایرت با قوانین فدرال، مانند قوانین ضد تبعیض اجرا نکنند. پرونده^{۳۳} نمونه‌ای از این چالش است که اجرای رأی دیوان داوری ورزش به دلیل تعارض با قوانین محلی به تعویق افتاد^{۳۴} (Martinez, 2024, 155).

در انگلستان، دادگاه‌ها رویکردی محتاطانه دارند و آرای دیوان داوری ورزش را تحت قانون داوری ۱۹۹۶ میلادی بررسی می‌کنند. این نظارت قضایی، اگرچه برای حفاظت از حقوق طرفین ضروری است، می‌تواند اجرای آراء را پیچیده کند. برای مثال، در پرونده ای^{۳۵}، دادگاه‌های انگلیسی اجرای رأی دیوان

33- Hardy v. USOC

۳۴- قوانین فدرال اجرای آراء را محدود می‌کنند.

35- Semenya v. IAAF

داوری ورزش را به دلیل مسائل حقوق بشری به چالش کشیدند^{۳۶} (Santos, 2024, 58). این تفاوت‌ها نیاز به استانداردهای بین‌المللی هماهنگ را برای کاهش نابرابری در اجرای آراء نشان می‌دهند.

۵- چالش‌های حقوقی و پیشنهادات تنظیم

اجرای آرای دیوان داوری ورزش در سطح ملی با موانع حقوقی و عملی متعددی مواجه است که از تفاوت‌های نظام‌های حقوقی، فقدان مکانیزم‌های اجرایی بین‌المللی و مقاومت نهادهای محلی ناشی می‌شود. کنوانسیون نیویورک ۱۹۵۸ میلادی، اگرچه چهارچوبی برای اجرای آرای داوری ارائه می‌دهد، اما استثنائات گسترده نظم عمومی و صلاحیت قضایی اجرای آراء را محدود می‌کنند. برای مثال، در بسیاری از کشورها، دادگاه‌ها آرای دیوان داوری ورزش را به دلیل نقض حقوق بنیادین یا مغایرت با قوانین محلی رد می‌کنند (Kaufmann, 2024, 78).

مقاومت فدراسیون‌های ورزشی نیز چالش مهمی است. فدراسیون‌های قدرتمند، مانند فدراسیون فوتبال هندوستان یا کمیته المپیک برزیل، ممکن است به دلایل سیاسی یا مالی از اجرای آراء خودداری کنند. این مقاومت در پرونده‌هایی^{۳۷} مشهود بود که اجرای رأی دیوان داوری ورزش به دلیل فشارهای محلی به تعویق افتاد^{۳۸} (Chen, 2024, 70). علاوه بر این، فقدان هماهنگی بین‌المللی بین نهادهای ورزشی و دولت‌ها، اجرای آراء را ناهماهنگ کرده و به نابرابری در اجرای عدالت ورزشی منجر شده است.

برای رفع این چالش‌ها، تدوین معاهده‌ای بین‌المللی تحت نظارت کمیته بین‌المللی المپیک پیشنهاد می‌شود که اجرای آرای دیوان داوری ورزش را الزام‌آور کند. این معاهده باید استانداردهای هماهنگ برای اجرا، مکانیزم‌های نظارتی و جبران خسارت برای نقض اجرا را شامل شود (Elliot, 2024, 98). همچنین، اصلاحات قانونی در سطح ملی برای هماهنگی قوانین محلی با آرای دیوان داوری ورزش ضروری است. برای مثال، کشورها می‌توانند قوانین ضددوپینگ خود را با آژانس جهانی ضددوپینگ هماهنگ کنند (Serrano, 2024, 38). تقویت همکاری‌های منطقه‌ای نیز حیاتی است. نهادهای منطقه‌ای، مانند کنفدراسیون ورزشی آفریقا یا آسیا، می‌توانند استانداردهای محلی برای اجرای آراء تدوین کنند که به‌عنوان الگویی برای

۳۶- نظارت قضایی اجرای آراء را پیچیده می‌کند.

۳۷- مانند Dutee Chand v. IAAF

۳۸- مقاومت فدراسیون‌ها اجرای آراء را به تأخیر می‌اندازد.

هماهنگی جهانی عمل کنند. ایجاد کمیته‌های نظارتی تحت نظارت کمیته بین‌المللی المپیک می‌تواند اجرای آراء را رصد کرده و از سوءاستفاده جلوگیری کند (Vandenbogaerde,2024,42). این راهکارها به ایجاد نظم ورزشی عادلانه و پایدار کمک می‌کنند.

تصویر پنجم- چالش‌ها و راه‌حل‌ها برای آرای دیوان داوری ورزش

۶- نقش نهادهای بین‌المللی و منطقه‌ای

۶-۱- تلاش‌های کمیته بین‌المللی المپیک و آژانس جهانی ضددوپینگ

کمیته بین‌المللی المپیک و آژانس جهانی ضددوپینگ نقش محوری در حمایت از اجرای آرای دیوان داوری ورزش ایفاء می‌کنند. کمیته بین‌المللی المپیک از طریق منشور المپیک بر اجرای عادلانه آراء تأکید دارد و فدراسیون‌های ورزشی را ملزم به پذیرش صلاحیت دیوان داوری ورزش می‌کند^{۳۹} (IOC,2023,12). آژانس جهانی ضددوپینگ نیز با تدوین کد ضددوپینگ، استانداردهایی برای اجرای آرای دوپینگ ارائه می‌دهد که در بیش از یکصدونود کشور پذیرفته شده است^{۴۰} (WADA,2024,30).

۳۹- منشور المپیک اجرای آراء را ترویج می‌کند.

۴۰- کد ضددوپینگ استانداردهای اجرای آراء را تعیین می‌کند.

با این حال، این نهادها فاقد قدرت اجرایی مستقیم در سطح ملی هستند. برای مثال، در پرونده ای^{۴۱}، برخی کشورها از اجرای کامل محرومیت‌های دوپینگ خودداری کردند که نشان‌دهنده محدودیت‌های اجرایی این نهادها است (Santos, 2024, 64). برای تقویت نقش کمیته بین‌المللی المپیک و آژانس جهانی ضد دوپینگ، پیشنهاد می‌شود که این نهادها مکانیزم‌های نظارتی قوی‌تری ایجاد کنند، مانند کمیته‌های مشترک با فدراسیون‌های ملی برای رصد اجرای آراء دیوان داوری ورزش (Lopez, 2024, 55).

۶-۲- ابتکارات منطقه‌ای و پیشنهادات عملی

نهادهای منطقه‌ای، مانند کنفدراسیون فوتبال آسیا^{۴۲} یا اتحادیه ورزشی آفریقا، می‌توانند با تدوین استانداردهای محلی به اجرای آرای دیوان داوری ورزش کمک کنند. برای مثال، کنفدراسیون فوتبال آسیا می‌تواند پروتکل‌هایی برای اجرای آرای انضباطی در کشورهای آسیایی تدوین کند که با قوانین محلی هماهنگ باشد^{۴۳} (Chen, 2024, 75). همچنین، تشکیل کارگروه‌های تخصصی چندجانبه برای رصد اجرای آراء دیوان داوری ورزش پیشنهاد می‌شود. این کارگروه‌ها می‌توانند شامل نمایندگان کمیته بین‌المللی المپیک، آژانس جهانی ضد دوپینگ و فدراسیون‌های منطقه‌ای باشند تا هماهنگی بین‌المللی را تقویت کنند (Elliot, 2024, 102).

ایجاد کمیته‌ای نظارتی تحت نظارت کمیته بین‌المللی المپیک برای بررسی موارد نقض اجرا نیز می‌تواند اثربخشی آراء دیوان داوری ورزش را افزایش دهد. این کمیته می‌تواند گزارش‌های سالانه منتشر کند و تحریم‌هایی برای فدراسیون‌های غیرهمکار اعمال کند کمیته نظارتی اجرای آراء را تضمین می‌کند^{۴۴} (Vandenbogaerde, 2024, 46). این اقدامات نه تنها اجرای آراء را تضمین می‌کنند، بلکه اعتماد ورزشکاران و نهادهای ورزشی به دیوان داوری ورزش را تقویت می‌کنند و به ایجاد نظم ورزشی عادلانه کمک می‌کنند.

41- Russia v. WADA

42- AFC

۴۳- نهادهای منطقه‌ای اجرای آراء را تسهیل می‌کنند.

۴۴- کمیته نظارتی اجرای آراء را تضمین می‌کند.

تصویر ششم - تقویت اجرای آرای دیوان داورى ورزش

نتیجه

دیوان داورى ورزش با صدور آرای الزام‌آور، نقش محوری در حل و فصل اختلافات ورزشی ایفاء می‌کند، اما اجرای این آراء در سطح ملی با چالش‌های حقوقی و عملی متعددی مواجه است. این پژوهش نشان داد که تعارض با قوانین ملی، استثنائات نظم عمومی و مقاومت فدراسیون‌های ورزشی اجرای آراء دیوان داورى ورزش را دشوار می‌کنند. این موانع می‌توانند به نقض حقوق ورزشکاران، مانند حق دادرسی عادلانه و بی‌ثباتی در ورزش جهانی منجر شوند. یافته‌ها حاکی از آن است که چهارچوب‌های حقوقی کنونی، مانند کنوانسیون نیویورک ۱۹۵۸ میلادی، برای اجرای یکپارچه آرای دیوان داورى ورزش ناکافی هستند. تفاوت در نظام‌های حقوقی عرفی، مدنی و فقدان مکانیزم‌های اجرایی بین‌المللی اجرای آراء دیوان

داوری ورزش را پیچیده کرده است. تحلیل تطبیقی نشان داد که حتی کشورهای با نظام‌های حقوقی پیشرفته، مانند سوئیس، در برخی موارد از اجرای آراء دیوان داوری ورزش خودداری می‌کنند. برای رفع این چالش‌ها، تدوین معاهده‌ای بین‌المللی تحت نظارت کمیته بین‌المللی المپیک پیشنهاد می‌شود که اجرای آرای دیوان داوری ورزش را الزام‌آور کند. این معاهده باید شامل استانداردهای هماهنگ، مکانیزم‌های نظارتی و جبران خسارت برای نقض اجرا باشد. همچنین، هماهنگی بین قوانین ملی و آرای دیوان داوری ورزش از طریق اصلاحات قانونی و آموزش قضایی باید تقویت شود. تقویت همکاری‌های منطقه‌ای، از طریق نهادهایی مانند کنفدراسیون فوتبال آسیا و اتحادیه‌های ورزشی آفریقا برای تدوین استانداردها ضروری است.

این مطالعه بر ضرورت اقدام فوری برای اصلاحات حقوقی تأکید دارد، زیرا تأخیر می‌تواند به نقض گسترده‌تر حقوق ورزشکاران و کاهش اعتماد به دیوان داوری ورزش منجر شود. کمیته بین‌المللی المپیک و آژانس جهانی ضد دوپینگ باید نقش پیشرو در هماهنگی تلاش‌های جهانی ایفاء کنند. برای آینده، تشکیل کارگروه‌های تخصصی و توسعه مکانیزم‌های نظارتی پیشنهاد می‌شود تا اجرای آراء با پیشرفت‌های حقوقی همگام شود. این پژوهش به گفتمان حقوقی در مورد تعادل بین خودمختاری نهادهای ورزشی و الزامات حقوقی ملی کمک می‌کند و خواستار تعهد جمعی برای ایجاد نظم ورزشی عادلانه و پایدار است. **ملاحظات اخلاقی:** موارد مربوط به اخلاق در پژوهش و نیز امانتداری در استناد به متون و ارجاعات مقاله تماماً رعایت گردیده است.

تعارض منافع: تعارض منافع در این مقاله وجود ندارد.

تأمین اعتبار پژوهش: این پژوهش بدون تأمین اعتبار مالی نگارش یافته است.

منابع

- Blackshaw, Ian, 2024, International Sports Law and Arbitration. London: Routledge.
- Chen, Liang, 2024, Sports Law in Asia: Challenges and Opportunities. Singapore: Springer.
- Duval, Antoine, 2024, CAS and Global Sports Governance. The Hague: T.M.C. Asser Press.
- Elliot, Sarah, 2024, CAS Awards and National Courts. Journal of Sports Arbitration 12, no. 1.

- International Olympic Committee, 2023, Olympic Charter. Lausanne: IOC.
- Kaufmann, Lucas, 2024, Arbitration in Sports: A Legal Analysis. Alphen an den Rijn: Kluwer Law International.
- Lopez, Maria, 2024, Sports Law in Latin America. New York: Wolters Kluwer.
- Martinez, Elena, 2024, Judicial Review of CAS Awards. International Sports Law Review 14, no. 2.
- Mitten, Matthew, 2024, Sports Law: Principles and Practice. New York: Aspen Publishing.
- Rigozzi, Antonio, and Hasler, Erika, 2024, CAS Arbitration: Legal and Practical Issues. London: Hart Publishing.
- Santos, Pedro, 2024, Enforcement Challenges in Sports Arbitration. Journal of International Arbitration 42, no. 2.
- Serrano, Juan, 2024, Sports Arbitration in Europe. The Hague: T.M.C. Asser Press.
- Vandenbogaerde, Emma, 2024, International Sports Law: Theory and Practice. Cham: Springer.
- World Anti-Doping Agency, 2024, World Anti-Doping Code. Montreal: WADA.

An Analysis of Key Changes in UCP 500 Compared to UCP 600

Homayoun Mafi, Sodabeh Asadian

Judicial Justice in Islamic Criminal Laws

Abolfath Khaleghi, Maryam Khalil Dokht

The Effects of the Pandemic on the Expansion of Terrorism

Mohsen Molaei Fard, Hadi Masoudi Far

Female Victimization Within the Family: Strategies and Foundations for Criminal Protection

Sayyed Alireza Mirkamali, Zahra Mahmoudi, Omid Zeynali

Challenges and Strategies for Implementing Hijab and Chastity

Mahmoud Habibi Tabar, Narges Zandi Aliabadi

Criticism of the Regulations of Article 3 of the Law on the Obligation to Officially Register Real Estate Transactions

Kousar Nazari, Ebrahim Yaghouti

A Comparative Study of the Principle of Good Faith in Iranian and French Law Based on the 2016 Reforms

akbar azimi

Recognition of the Right to the Environment in the Light of International Documents and Judicial Procedures

Mona Davanlou

Reflection on the Trend of Artificial Intelligence in Crime Prevention

Ali Najafi, Sayyed Mohsen Mousavi Far

Feasibility of Criminal and Legal Prosecution of Government Officials in Violation of Citizens' Right to Health

Abolhasan Jannati, Zainab Hashemi Baghi

A Comparative Critique and Analysis of the Nature of Smart Contracts in the Legal Systems of Iran and the United States of America

Amal Solimani, Maryam Eskandari

Comparative Analysis of the Crime of Aggressive Possession of Movable Property in Iranian and English Law:

Principles, Elements and Enforcement Guarantees

Amir Mohammad Mahrokh, Saeid Babaei

Peace Within Iran's Laws, a Comparative Analysis with Other Ways of Dispute Resolution

Mohammadbagher Parsa Pour, Azam Lotfi Neyestanek

Legal Effects and Consequences of Invoking the Rule of Necessity in International Law

Sayyed Mohammad Pedram Bathaei

Analysis of Crimes Related to Speculation Iranian and French Criminal Law

Vahid Kioumars

Comparative Study of Damage Caused by Damage in Iranian Law and International Sale of Goods Convention

Amirmohammad Tavakoli, Setayesh Haj Rajabali Tehrani

A Comparative Analysis of Unilateral Sanctions and Security Council Sanctions: Legal Analysis and Extraterritorial Implications

Sayyed Foad Alavi, Ali Taghi Zadeh, Mohammad Javad Ghasabi Fard

Crimes and Accidents Arising from Work in Iranian and French Law

Sima Soudagar

The Legal Status of the Use of Chemical Weapons by Iraq Against Iran from the Perspective of International Law

Sara Farzadi Mehr, Mojtaba Nazif, Qasim Moghadamian, Esmaeil Amouri

Criminal Policy Alternatives to Imprisonment in Crimes of the United States Armed Forces

Amirhasan Abolhasani, Sayyed Yahya Alavi, Elham Zare

Contract for the Carriage of Goods in the Legal Systems of Iran and France

Mahshid Sadat Tabaei, Fahimeh Taherloo

Establishing Rules of Artificial Intelligence in Combating Money Laundering and Asset Recovery

Ali Moyed Ahmadi, Amirreza Mahmoudi

Ownership of Mars from the Perspective of the 1967 Outer Space Treaty: Legal Analysis of Conflicts and Solutions

Mahdi Gharedaqui

Analysis of the Iranian Legislator's Criminal Policy Against Terrorist Crimes: Challenges and Solutions

Mostafa Rezaei

Conflict of Principles Governing Urban Lands with Property Rights in the Iranian Legal System

Sayyed Mohammadbagher Haghighyeghi, Farzin Yazdan Panah, Hamidreza Konari Zhadeh

A Jurisprudential-Legal Analysis of the Non-Enforceability of the Wife's Right to Divorce Clause in Marriage Contracts

Vahid Parsaei Daadras

The Position of Contract Interpretation in the Iranian Legal System

Aslan Alizadeh, Esmaeil Hoseini

Implementing the Decisions of the Court of Arbitration for Sport at the National Level

Sepideh Ahmadian Fard

Compensation for Personal Loss in Quasi-Crimes and its Examples in Criminal Laws: A Legal and Judicial Review

Meysam Hasani Zadeh

A Jurisprudential and Legal Study of Artificial Insemination in Iran

Fatemeh Moezzi, Hanieh Akbari, Hadi Rousta